

Olv.: Jer 31,31-34 – Zsid 5,7-9 – Jn 12,20-33

Jézus és a pogányok

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

A régiek ezt a vasárnapot fekete vasárnapnak nevezték el. Jézus szenvedésére emlékeztek, a keresztútjára. Jézus nem azért jött, hogy elítélje a világot, hanem hogy üdvözítse. Köszönjük meg Jézusnak ezt az odaadó áldozatát. A mi életünkből is kiiktathatatlan a szenvedés, a megpróbáltatások. Mindegyikünkre vár a halál is. De Jézus az Isten kezébe teszi az életüket, aki az Élet.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! A győriek minden évben ezekben a napokban emlékeznek vértanú püspökökre, Apor Vilmosra és egész éjszakás virrasztást tartanak. Örülök ennek a kezdeményezésnek, hiszen Jézus Krisztusról ismereteket szemtől-szembe nem szerezhetünk, csak a tanúk által. Hallottuk, a görögök kérték Fülöpön keresztül: "Látni szeretnénk Jézust!" Ez a lehetőség nekünk nem adatik meg, pedig hányszor sejlik föl bennünk, ha látnánk, ha találkozhatnánk Vele, hallgathatnánk Őt, akkor talán egyértelműbb lenne a hitünk, a kereszténységünk. Vegyük tudomásul, hogy

a kereszténység és a hit a tanúk által van jelen a világban.

Ezért értékelem oly nagyon a győrieknek ezt a kezdeményezését, hiszen egy nagyszerű tanúra, egy csodálatos emberre emlékeznek. Az éjszakai virrasztásra készült elmélkedésemnek ezt a címet adtam: - akkor arra még nem gondoltam, hogy mennyire aktuális ez a mai napon is - *A kereszt erősíti a szelídeket és szelidíti az erőseket.*

Győrről tegnap este egy sajátos évforduló volt. Apor Vilmos püspök úr mindent megtett, hogy a német hadvezetést lebeszélje a győri hidak és gyárak felrobbantásáról. Mind hiába. Március 28-án este, miután a németek átmertek a folyón Szigetközbe, elkezdtek löni a várost. Égett a Székesegyház teteje, lelőtték a tornyát és a karmelita templom tornyát is. Ahogy a visszaemlékezők leírták a püspök sírt, siratta a templomát. Ez nagyszerű volt és akkor még nem gondolhatott arra, hogy két nappal később, nagypénteken eldördül az a fegyver, amely kioltotta az életét. Húsvét hétfőn, április 2-án meghalt.

A kereszt titkáról van szó nagyböjt 5. vasárnapján.

Nagyon fontos, hogy ennek a vasárnapnak az üzenete elérje a lelkünket, mert a mai napnak az igazsága teszi magától értetődővé számunkra nagypénteket és húsvétot. Van egy kérdés, *a szenvedés és a halál kérdése*, amivel az ember nem tud mit kezdeni. Keresték erre a választ nagy gondolkodók, tudósok, de csak ez a mai vasárnap adja meg az egyetlen elfogadható választ:

Jézus humanizálja a szenvedést és a halált, amikor értünk szenved és meghal.

Ha valaki kész és hajlandó ezzel a kérdéssel szembesülni, akkor van remény arra, hogy a saját szenvedésével, a világban tapasztalható szenvedéssel, saját halálával és egyáltalán a halállal valamit tud kezdeni. Jézus humanizálja ezt a megoldhatatlan kérdést.

Nincs rá emberi válasz, csak jézusi válasz van.

Azt hallottuk, *a görögök keresik Jézust*, azt a Jézust, aki számtalanszor beszélt arról, hogy ő Izrael választott népéért jött. Most mintha hirtelen kinyílna a kör. Olyan valakik szeretnék látni Jézust, akik nem a zsidó kultúrán nevelkedtek. A görög filozófia, a görög szellemiség alakította gondolkodásukat. Meglepő, hogy János evangéliumában halljuk ezt a történetet. János a filozófus, a bölcselkedő írja le Jézus roppant egyszerű szavait:

***“Ha a búzaszem nem esik a földbe és el nem hal, egyedül marad,
de ha elhal, sok termést hoz.”***

Ez a kép mindenki számára világos és egyértelmű. Átvitt értelemben az Igemag a kimondott isteni szó. Ha befogadjuk a szívünkbe, akkor termést hoz. Ha nem fogadjuk be a szívünkbe az Isten igazságát, akkor elhal ez az igazság a földön.

Ezért említettem a szentbeszéd elején Apor Vilmos püspök úrral kapcsolatosan azt, hogy Jézussal találkozni csak a tanúk által lehet, azok által, akik ezt a magot befogadták és az életük tanúskodik az Isten igazságáról.

Apor Vilmos csodálatos örökséggel - szülei példájával - jött a papi szolgálatba. Édesapja a bécsi minisztériumban dolgozott és egy mondat mindvégig ott volt a szobájában nagy betűkkel kiírva: “Az ember élete azt jelenti, másokért él.” Ez volt az apai örökség. Apor Vilmos mindössze 3 éves volt, amikor édesapja meghalt. Édesanyja több gyerekkel egyedül maradt. Kilencen voltak testvérek, közülük négyen gyerekkorban meghaltak. Édesanyja a lelkére kötötte: “Édes fiam, ha válaszúton leszel, akkor mindig a nehezebbet válaszd, mert az a hiteles. Én mindig ezt tettem, és sohase bántam meg.” Ez az anyai örökség. Mekkora gazdagság, ha valaki egy ilyen világból indulhat el. Szinte ráállítják a tanúságtevők útjára, a keresztények útjára.

Gondoljunk a mostani evangéliumi történetre.

Jézus így beszélt: “Eljött az óra, mikor megdicsőül az Emberfia... Atyám, dicsőítsd meg nevedet.” Erre szózat hallatszott az égből:

“Megdicsőítettem és továbbra is megdicsőítem.”

Ez a kettős válasz nagyon lényeges a számunkra.

Miáltal dicsőíti meg az Atya önmagát Jézus Krisztusban? Az által, hogy nem menti meg a szenvedésből.

***Engedi, hogy szenvedjen és meghaljon értünk.
Engedi ezt az Atya és ez az Isten dicsősége.***

Csak azok dicsőítik meg az Istent, akik képesek odaadni magukat. Ha Jézust az Atya

megmentette volna, akkor kihozza a bajból és nincs megváltás. Akkor nincs az Életnek az az alapvető üzenete, hogy nincs más út ezen a földön csak az,

ha áldozatot hozunk, áldozattá leszünk a másikért. Ez az Isten dicsősége!

A válasz másik része: ***“...és továbbra is megdicsőítem.”***

Azzal kezdtük az idei nagyböjtöt “Föltekintenek arra, Akit átszegeztek.” Tekintsetek föl Jézus Krisztusra, aki az öröm helyett a szenvedést vállalta. Jézus maga mondja:

***“Amikor majd fölemeltetem, mindenkit magamhoz vonzok.”
Ez az Isten másik megdicsőülése.***

Felemeltetik, mert volt Ereje odaadni magát Istenért, Isten iránti szeretetből, az emberek megváltása érdekében és akkor mindenkit magához vonz, nemcsak a zsidókat. Jézus nem csak a zsidók megváltója. Minden ember Megmentője. Mindenkit Magához ölel. Az adja ezt a jogosultságot Neki, hogy nem a maga javát kereste.

Csak az az ember tárhatja ki a karját a másik felé, aki érte él.
Aki csak azért fordul a másikhoz, hogy kihasználja, az hazudik.
Csak azok által dicsőül meg az Isten, akik életet adnak a kinyújtott kezükkel,
mert ezzel azt fejezik ki, hogy mindenkiért élnek.

A pogány százados vallotta: “Valóban Isten Fia volt.”

Valóban, Jézus az egész világot átöleli.
Ez az Isten dicsősége.
Ez a keresztény út. Ez az egyház küldetése.

Az egyház nemcsak azokat öleli át, akik bejönnek ide a templomba. De kevesen lennének. Csak ennyi férne el az Isten karjában, ahány ember ma a templomokban összegyülekezik? Mi lesz a többiekkel? Nem fontosak? Nagyon lényeges üzenet ez.

Elgondolkodtam Apor Vilmos élete példáján, hogy milyen új kezdeményezései voltak. Ha azoknak csak 5 %-a megvalósult volna, akkor a magyar egyház 20-dik századi története egészen más lenne. A bűn struktúrái nem változtak. Szüntessük meg a bűn struktúráit. Uralkodik rajtunk a bűn. A bűn központja egy szánalmas emberi magatartás: az önzés. A hataloméhség és a profithajszolás jelentik a bűn struktúráit. Vagy leromboljuk ezeket a krisztusi értékrenddel, - vagy biztosítjuk a jogokat és az egyenlőséget - vagy ezek tovább uralkodnak.

A Krisztus előtti antik világ kegyetlen világ volt. Kevésszer gondolunk erre. Az antik világ nem törődött a bajban lévőkkel. Magukra hagyta őket. Krisztus korával kapcsolatosan a pogány írók meg a keresztény atyák is számtalanszor kimondják az igazságot: - Krisztus kora egy szeretet nélküli világ volt. - A keresztények voltak azok, éppen Krisztusra hivatkozva, akik ezt a világot fölforgatták. Ezért hihetetlen, amikor Európáról gondolkodunk és beszélünk, hogy a keresztény gyökereket akarják elvágni. Azt a szeretet nélküli világot a keresztények változtatták meg. A határokat a keresztények rombolták le

ember és ember között és megszüntették. Nincs többé zsidó meg pogány, rabszolga meg szabad, férfi meg nő. Jézus ezen szavai akkor forradalmi kijelentések voltak.

A pogányok nem értették azt, hogy ezek a keresztények szeretik egymást. Nem értették az első keresztény közösségek életét, ahogy egymásról gondoskodtak, sőt még őket is testvérüknek tekintették. "Nézzétek, hogy szeretik egymást." Megdöbbenek, hogy még őket is szeretik. Ezért robbanásszerűen hódította meg az akkor ismert világot a kereszténység ezzel a szemlélettel. Nincs más lehetőség. Ez a tanúk világa.

Ha majd fölemeltetem, mindenkit magamhoz vonzok.

Ha a búzaszem nem esik a földbe és el nem hal,
egyedül marad, de ha elhal sok-sok gyümölcsöt hoz.
Vagy megdicsőítjük az Istent odaadásunk által,
vagy magunknak élünk és esetleg még azt is elhisszük,
hogy keresztények vagyunk.
Valahol itt, a részletekben van az ördög.

Testvérek!

A mai vasárnapon azzal a nagyon nagy igazsággal szembesülünk, mit jelent a szenvedés meg a halál ténye az életünkben és a világ sorsának alakításában. Nem a halál után kell a kérdésekkel foglalkozni. Nem a haláluk után kell az emberekről szép nekrológokat írni, amik az esetek többségében nem is igazak, hanem foglalkozzunk a tanúk világával és a saját életünkkel.

A napokban olvastam, a mai gondolkodók – semmi közük nincs a kereszténységhez, - azt mondják, az emberi élet értelme és célja: kényszerűen közünk van egymáshoz. Kényszerítően közünk van egymáshoz, ha tetszik, ha nem. Ez az emberi élet lényege.

Mi az emberi élet?

Az emberi élet az, amit Apor Vilmos édesapja írt föl a falra: - Az ember nem élhet önmagának.- Keressük a kiutat az életünk gondjaiból, bajaiból, problémáiból. Testvérek, az utolsó kiút az, hogy nem élhetünk magunknak, hanem egymásért. Ezt ma mondják a pogány gondolkodók nekünk keresztényeknek.

Mi már régen tudjuk Krisztustól ezt az igazságot.

+ *A M E N* +